

19/52

19/KP

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਖਾਲਸਾ ਦਰਸ ਪਰਸ ਮਿਟੈ ਸੋਗ

ਖਾਲਸਾ

Prof. Dr. Harnam Singh Shan
Principal Project Investigator
U.G.C. Research Project on Sikhism
605, Sector 16, Chandigarh.

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਿਸ਼ਨ ਲੜੀ ਦਾ
ਪੜਵਾਂ ਟੈਕਟ

ਭੇਟਾ ੧੨ ਪੈਸੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗਿਣਤੀ

ਛਾਪਕ :

ਸਕਤੂ,

2000

ਆਰਮੀ ਪਰੈਸ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਿਸ਼ਨ

ਪਟਿਆਲਾ

ਪਟਿਆਲਾ ।

9

ਇਹ ਟ੍ਰੈਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜਣਾਂ ਵਲੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ

੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਪਟਿਆਲਾ
੨. ਸਿਖ ਕਲਚਰਲ ਸੋਸਾਇਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
੩. ਬੇਦੀ ਸੁਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ੧੦/੨੩ ਵੈਸਟ ਪਟੇਲ ਨਗਰ ਨਵੀਂ ਦਿਲੀ
੪. ਸ੍ਰ: ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਰੀਟਾਇਰਡ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਗੰਗਾ ਨਗਰ ।
੫. ਸ੍ਰ: ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰੇਲਵੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅੰਬਾਲਾ. ਸ਼ਹਿਰ
੬. ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਸੇਵਕ ਜਥਾ ਬੀਕਾਨੇਰ
੭. ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਭਾ ਡੇਹਰਾਦੂਨ
੮. ਸ੍ਰ: ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਫੂਲ ਖੁਰਦ ਰੋਪੜ
੯. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ, ਹਨੂਮਾਨ ਗੜ੍ਹ (ਰਾਜਸਥਾਨ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ-ਖਾਲਸੇ ਮਹਿ ਹੋਂ ਕਰੋਂ ਨਿਵਾਸ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਹੈ ਅੰਗਾ-ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਹੋਂ ਸਦ ਸਦ ਸੰਗਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਇਸ਼ਟ ਸੁਹਿਰਦ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਹੀਅਤ ਬਿਰਦ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਪਛ ਅਰ ਪਾਤਾ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਅਹਿਲਾਦਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਮਿਤੱਰ ਸਖਾਈ--ਖਾਲਸਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਈ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਸੀਲਾ--ਖਾਲਸਾ ਬੰਧ ਸਖਾ ਸਦ ਡੀਲਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਅਰ ਪਤ-ਖਾਲਸਾ ਸੋਂ ਮਾ ਕੇ ਉਤਪਤ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਾ--ਖਾਲਸਾ ਕਰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸੁਜਨ ਪ੍ਰਵਾਰਾ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਪਰਾਨ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ
ਮਾਨਮਹਤ ਮੇਰੀ ਖਾਲਸਾ ਸਹੀ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਾਰਥ ਸਹੀ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਰੇ ਨਿਰਬਾਹ--ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਅਰ ਸਾਹ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਅਰ ਕਰਮ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਭੇਦ ਨਿਜ ਮਰਮ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ-ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਜੱਨ ਸੂਰਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਬੁਧਅਤ ਗਿਆਨ--ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਹੋਂ ਧਰੋਂ ਧਿਆਨ
ਉਪਮਾ ਖਾਲਸੇ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ-ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਪਾਰ ਨਹਿ ਲਹੀ
ਸੇਸ ਰਸਨ ਸਾਰਦ ਸੀ ਬੁੱਧ-ਤਦਪ ਨਾ ਉਪਮਾ ਬਰਨਤ ਸੁਧ

ਜਾ ਮੈਂ ਰੰਚ ਨਾ ਮਿਥਿਆ ਭਾਖੀ-ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ
 ਰੋਮ ਰੋਮ ਜੇ ਰਸਨਾ ਪਾਉਂ-ਤਦਪ ਖਾਲਸਾ ਜਸ ਤਹ ਗਾਉਂ
 ਹੋਂ ਖਾਲਸੇ ਕੋ ਖਾਲਸਾ ਮੋਰੋ-ਓਤ ਪੋਤਿ ਸਾਗਰ ਬੁੰਦੇਰੋ
 ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ--ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੀ ਮੌਜ
 ਇਹ ਤਸੱਵਰ ਹੈ ਉਸ ਸਰੂਪ ਦਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ
 ਕਲਪਨਾ ਅੰਦਰ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਚਿਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। 'ਸਰਬ ਲੋਹ'

ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

'ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਂਇ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਰੂਤ ਮੁਨਿਵਰ ਕੋ
 ਅਤੇ 'ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤਾ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਕਰ ਉਦਤ ਭਏ'
 ਅਰਥਾਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਤਾਂ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ
 ਆਪਨੇ ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਮਾਨਨੀਯ ਪਵਿਤਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੂਰਜ ਵਤ ਉਦੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟ
 ਹੋਇਆ। ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅੰਦਰ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ
 ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਭੇਜਿਆ
 ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਧਰਮ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਕੁਬੁਧ
 ਕਰਨ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹਜੂਰ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਹਥ
 ਜੋੜ ਲਏ ਅਤੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੋ, ਤੁਸੀਂ
 ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੀ ਜਗਤ ਅੰਦਰ ਪੰਥ ਚਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰ

ਦਰਜ ਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ :

'ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ--ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੀ ਮੌਜ'
 ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ ਧਰਮ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦੇ ਕੰਮ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨਿਆਇ ਅਤੇ ਬੇਅਸੂਲੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਸਤਿ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨੌਕੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਲੜਨੀ ਹੈ। ਧੰਨ ਹਨ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਐਸੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ ਮੈਦਾਨ ਜੰਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ :

ਧੰਨ ਜੀਉ ਤਹਿ ਕੋ ਜਗ ਮੈਂ ਮੁਖ ਤੇ ਹਰਿ ਚਿਤ ਮੈਂ ਜੁਧ ਬਿਚਾਰੇ ।
ਅਜੇਹੀ ਲੜਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲੜਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਖਾਲਸਾ ਕਹਿਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ :

ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੰਗ ।

ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਫੌਜ ਹੈ। ਫੌਜ ਦਾ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :

(ੳ) ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ, ਵੈਰੀ ਵਲੋਂ ਕਦੀ ਅਵੇਸਲਾ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਨਾ ਵੈਰੀ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਕਰਨਾ ।

(ਅ) ਸ਼ਸਤਰ ਹੀਨ ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਤੇ ਫੌਜੀ ਜ਼ਬਤ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣਾ ਵਰਦੀ ਤਥਾ ਸ਼ਸਤਰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੌਜੀ ਕਹਿਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਸੋ ਜੋ ਮਨੁੱਖ 'ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਹਵੇਦਾਰ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਵਰਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਸਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਰਨਾ ਫੌਜੀ ਜ਼ਬਤ discipline ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਹੈ)

(ੲ) ਜੰਗ ਅੰਦਰ ਜੂਝ ਮਰਣ ਦੇ ਚਾਓ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ, ਵੈਰੀ ਦਾ ਭੈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ।

(ੳ) ਕਾਇਰਤਾ ਕਦੀ ਨਾ ਵਿਖਾਉਣੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ

ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਲੜਣਾ ।

ਜੇ ਖਾਲਸਾ 'ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ' ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਰਹੇ, ਖਾਲਸਈ ਬੰਧੋਜ ਦਾ ਸਦਾ ਧਾਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਸਤਰ ਹੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਧਰਮ, ਧੱਕੇ ਤੇ ਜਬਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਸਹਿਨ ਨ ਕਰੇ, ਮਰਨ ਮਾਰਣ ਦਾ ਭੈ ਨਾ ਮੰਨੇ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਚ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪਰ ਨਿਸਚਾ ਰਖਦਾ ਹੋਇਆ ਧਰਮ-ਜੁਧ ਅੰਦਰ ਜੁਝ ਮਰਨ ਦੇ ਚਾਓ ਅੰਦਰ ਜੀਵੇ ।

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ 'ਫੌਜ' ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖਾਲਸਾ ਇਕ ਜਮਾਤ ਹੈ, ਸੰਗਠਨ ਹੈ, ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਸੰਗਤ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸੇ ਲਈ ਖਾਲਸਾ ਇਕ ਭੀ ਸਵਾ ਲਖ ਹੈ । ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕਿ ਉਹ ਸਵਾ ਲਖ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਤਿ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚ ਭੀ ਡੋਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ । ਸਿੰਘਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਲੋਕ ਉਂਗਲਾਂ ਟੁਕਦੇ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ 'ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸ ਮਿਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਇਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਾਂ ਡਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਉਂ ਕਹਿਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤੇ ਰਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ 'ਫੌਜ' ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਪੂਰਨ ਜੋਤ' ਮਘਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ 'ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਤੰਗੁ' ਛਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਿਚ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤ ਦੇ ਪਿਛੇ ਹਜੂਰ ਦਾ 'ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ

ਕੀ ਫੌਜ' ਹੰਝ ਦਾ ਨਿਸਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਦੇ ਇਸ ਨਿਸਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪ ਦੇ ਕੁਝਕੁ ਕਥਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚਾਰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੋਚਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਤੌਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਜਤਨ ਵੰਨੇ ਇਹ ਨਿੱਕਾ ਜੇਹਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਜਣ 'ਸਰਬ ਲੋਹ' ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਤਿ ਦਰਜੇ ਦੀ ਨਿੰਮਰਤਾ ਦੇ ਲਖਾਇਕ ਹੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਤਿ ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਕੇ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੇਹੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾ ਸੁਧੇ ਸਿਧ ਕੀਤੀ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕਹਿਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ, ਖਾਸ ਕਰ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਬਾਨੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ।

‘ਯਾਂ ਮੈਂ ਰੰਚ ਨ ਮਿਥਿਆ ਭਾਖੀ—ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ’ ਅਰਥਾਤ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕਥਨ ਅੰਦਰ ਰੰਚ ਮਾਤਰ ਭੀ ਗਲਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਜਾਣਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਤਨੀ ਵੱਡੀ ਸੁਗੰਧ ਖਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਆਪਣੇ ਕਥਨ ਦੀ ਸਚਾਈ ਬਾਰੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਖਾਲਸੇ ਬਾਰੇ ਕਥੇ ਆਪ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਭਾਵ ਪੂਰਤ ਹਨ। ਇਹ ਵਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਥਾ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਕਥਨੀ ਕਹਿ ਦੇਈਏ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਦਾਚਿਤ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਖਾਲਸੇ ਬਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਪਨਾ ਤਸੱਵਰ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਵਕਤ ਪਿਛੋਂ ਭੀ ਖਾਲਸਾ ਉਸ ਤਸੱਵਰ ਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਜਾਗਦਾ ਸਰੂਪ ਸੀ। ਕਾਸ਼ ਕਿ ਅੱਜ ਭੀ ਖਾਲਸਾ ਵੈਸਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੀ ਕਥਨੀ ਪਰ, ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਪਰ ਉਤਨਾ ਹੀ ਮਾਨ ਕਰ ਸਕਨ ਜੇਹੇ ਜੇਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀ।

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ - ਖਾਲਸੇ ਮਹਿ ਹੋਂ ਕਰੋਂ ਨਿਵਾਸ।’
ਅਰਥਾਤ ਮੇਰੇ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ) ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਖਾਲਸੇ ਵਿਚ ਇਉਂ ਰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤਾਣਾ ਪੇਟਾ ਇਕ ਜੁੜ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੂੰਦ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ :

‘ਹੋਂ ਖਾਲਸੇ ਕੋ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ-ਓਤ ਪੋਤਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦੋਰੋ’
ਸਾਰੰਗ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਲੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਓਹ ਸੇਵਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਓਹ ਮੇਰਾ ਅਪਨਾ ਰੂਪ ਹਨ ਬਲਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਮੁਣੇ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਹੀਲ ਹੁੱਜਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

‘ਦਾਸ ਅਨੰਨ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰੂਪ.....’

ਮੇਰੀ ਬਾਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੁਟੈ ਮੋਹਿ।’

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :

‘ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਦ ਨਾ ਭਾਈ’

ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨਾ ਵਿਚਾਲੇ ਕੋਈ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ :

‘ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ’

ਉਕਤ ਸਾਰੇ ਕਥਨਾਂ ਅੰਦਰ ਇਕੋ ਖਿਆਲ ਵਖੋ ਵਖ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ‘ਦਾਸ’ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਪਨਾ ਰੂਪ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ‘ਸਾਧ’ ਜਾਂ ‘ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ’ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਸੇ ਨੂੰ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਕਹਿ ਕੇ ਵਡਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਪਰਾਨ—ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ’

ਅਤੇ ‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਵੇਹ ਅਰ ਸਾਹ’

ਅਰਥਾਤ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਤੇ ਦੇਹ ਪਰਾਨ ਭੀ ਖਾਲਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਨਾਮਤੇਵ ਜੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਇਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਗੁਣਾਂ ਸਦਕਾ ਹੀ ਸਭ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੇਰੇ ‘ਦਾਸ’ ਹਨ:

‘ਮੈਂ ਗੁਨਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ, ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ’
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਾਸਾ ਭਗਤ
ਜਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੇ ਭਗਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਸੰਸਾਰ
ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ: ‘ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ।’ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਿਸ਼ਾਨ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਤਾਨ,
ਮੇਰੀ ਸਾਰਝ ਸਿਧੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਕਰਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਇਕੋ ਖਾਲਸਾ
ਹੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਧਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਖਾਲਸੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਨੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਮਰਮ (ਭੇਦ) ਸਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
ਮੇਰੀ ਉਤਪਤੀ ਭੀ ਖਾਲਸੇ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਲਸਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਾਤ ਪਾਤ
ਹੈ। ਆਪ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਕਿਤਨਾ ਭਾਵ ਪੂਰਤ ਹੈ। ਆਪ ਨੇ ਸੰਨ
1699 ਦੀ ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਦਿਨ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸਾਜਨਾ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਜੋ ਲੋਕ ਅਜ ਭੀ ਆਪ ਨੂੰ
‘ਸੋਢੀ’ ਸੁਲਤਾਨ ਕਹਿ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਤੇ ਨਿਰਾਦਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ :

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਮਿਤੱਰ ਸਖਾਈ-ਖਾਲਸਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਈ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਸੀਲਾ-ਖਾਲਸਾ ਬੰਧ ਸਖਾ ਸਦ ਡੀਲਾ
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਅਰ ਪਤ-ਖਾਲਸਾ ਸੋਂ ਮਾ ਕੋ ਉਤਪਤਿ’
ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ-
ਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਦੀ

ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਇਉਂ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ
ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ :

‘ਖਾਲਸਾ ਸੋ ਮਾ ਕੋ ਉਤਪਤਿ’

ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਮਰ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ
ਅੰਪਨੀ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਪੰਜ ਬਾਣੀਆ ਉਗਾਰਦੇ ਹੋਏ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਪ
ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਅਭਲਾਖੀਆਂ ਨੂੰ ਛਕਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਅਪਨੇ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਦੇ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਪ੍ਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੋਣਾ
ਨਿਸਚੈ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਹੋਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਇਹ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਮੇਰਾ ਅਪਨਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਥਵਾ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਹਨ ਬਲਕਿ ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਸੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ (ਖਾਲਸਾ) ਦਾ ਸਿਖ ਬਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਪਾਸੋਂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਖੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਪਰ
ਸਮਿਲਤ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਅਥਵਾ
ਗੁਰੂ ਚੇਲਾ, ਅਤੇ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ--‘ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ
ਗੁਰ ਚੇਲਾ’ । ਪਰ ਫਰਕ ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਆਪਨੇ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਗੁਰੂ ਸਨ, ਉਥੇ
ਇਕੱਲਾ ੨ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਭਾਈ
ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪੰਜੇ ਇਕ ਰੂਪ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸੀ, ਇਸੇ
ਲਈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ :

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ—ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸੱਜਨ ਸੂਰਾ’

ਪੁਨਾ ‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਇਸ਼ਟ ਸੁਹਿਰਦ’

ਅਤੇ ‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ’

ਇਸ ਖਾਲਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਆਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਸੰਭਾਲਿਆ :
‘ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮੈਂ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਸਿਰਲਉ ਧਨ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਇਨਹੀ ਕੋ’
ਔਰ ਨਿਰਾ ਕਿਹਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਵਾਰ ਧਨ ਧਾਮ
ਸਭ ਕੁਝ ਸਮੇਤ ਅਪਨੇ ਆਪ ਦੇ ‘ਖਾਲਸਾ’ ਹੋਂਦ ਦੇ ਕਾਇਮ ਰਖਣ
ਲਈ ਅਰਪ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਇਤਨਾ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਇਹੋ ਕਿਹਾ
ਮੇਰੀ ਜਿਤਨੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਸਾਹਿਬੀ ਹੈ, ਖਾਲਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ
ਹੈ ਵਰਨਾ ਮੇਰੇ ਜਹੇ ਕਈ ਕਰੋੜ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਭਟਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ :

‘ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਅਰ ਸਾਹਿਬੀ ਤਨ ਮਨ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਲਸੇ ਕਰ ਮਿਲਿਓ ਦਾਨ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਖਾਲਸ ਸਗਲ ਤਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਯੰ ਗੌਰ
ਮੋਹਿ ਸੇ ਰੰਕ ਅਨਾਥ ਜਗ ਭਟਕਤ ਫਿਰਤ ਕਰੋਰ’

‘ਸਰਬ ਲੋਹ,

ਆਪ ਦੇ ਮਨਅੰਦਰ ਖਾਲਸੇਦਾ ਏਨਾ ਸਤਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਟਿਕਾਉਣ ਦਾ ਥਾਂ ਭੀ ਖਾਲਸਾ ਹੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਬੜੇ ਨਿਸਚੇ ਜਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਖਦੇ ਹਨ। ‘ਸਚ ਜਾਣੇ ਖਾਲਸੇ
ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਰੂਪ ਹੈ :

ਮੇਰੇ ਇਸ਼ਟ ਅਰ ਨੇਸ਼ਟਾ ਖਾਲਸਾ ਪੂਜਨ ਧਿਆਨ,

ਦਰਸ਼ਨ ਪਰਸਨ ਖਾਲਸਾ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਸਤ ਜਾਨ, 'ਸਰਬ ਲੋਹ'
ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਤਸੱਵਰ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਖਾਲਸੇ ਬਾਰੇ । ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਕਿ ਖਾਲਸੇ ਵਿਚ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਰੰਚ ਮਾਤਰ ਭੀ
ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

'ਪ੍ਰਭੂ ਮਹਿ, ਮੋ ਮਹਿ, ਤਾਸ ਮਹਿ ਰੰਚਕ ਨਾਹਨ ਭੇਵ'
ਪਰ ਏਨੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈਵਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਓਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ।

'ਆਤਮ ਰਸ ਜਿਹ ਜਾਨਹੀ, ਸੋ ਹੈ ਖਾਲਸਾ ਦੇਵ
ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਖਾਲਸਾ ਓਹੋ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਤਮ ਰਸ ਦਾ ਭੇਦ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਫਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ :

‘ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ,
ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨਾ ਆਵੈ ।

ਪੁਨਾ : ਜਾ ਕਤੇ ਹਰਿ ਰੰਮੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ
ਹੈ ਸੂਰਾ,

ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾਂ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਅਭਰਾਤ ਅਸਲ ਸੂਰਮਾ ਓਹੋ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜਾਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ
ਸ਼ਰਣ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ
ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਭਰਦਾ ਹੈ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਜੇਹੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ (Definition)
ਅਧੀ ਤੁਕ ਅੰਦਰ ਇਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ :

'ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਜਗੈ ਘਟ ਸੈਂ 'ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਤਾਹਿ ਨਖਾਲਸ ਜਾਨੈ'

ਹਿਰਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਦਾ ਮਘ ਉਠਨਾ ਹੀ ਇਕ ਇਕੈਨ ਅਜਮਾਇਸ਼
(Test) ਹੈ ਖਾਲਸਾ ਹੋਣ ਦੀ । ਅਜੇਹੇ ਖਾਲਸੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ।

ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੈ ਨਾ ਕੋਇ ,

ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਐਸਾ ਖਾਲਸਾ ਅਟੱਲ
ਰਾਜ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਹੋਇਗਾ ਅਤੇ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਸੰਨ ਈਸਵੀ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਵਕਤ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧਨ ਮਗਰੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ :

ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ- ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ

ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੈਂਗੇ ਬਚੇ ਸਰਣ ਜੋ ਹੋਇ'

ਭਾਰਤ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੋਹਿਰੇ ਵਿਚ ਸਾਜ਼ਸ਼ ਦੀ
ਬੁਭਾਸਦੀ ਸੀ । ਸੋ ਸ਼ਕਾਰ ਪੂਜ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੌਲੀ ੨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਤ ਦੀ
ਅਰਦਾਸ ਚੋਂ ਕਢ ਦਿਤਾ, ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੁੜ ਇਹ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣ ਗਿਆ
ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪੜੇ ਜਾਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਾਂ ਕਦੀ
ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ
ਵਿਚ ਏਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਛਾ ਜਾਣਾ
ਨਿਸਚੇ ਭਾਸਦਾ ਸੀ ਓਹ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅਜ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੁਜ ਗਿਆ
ਹੈ । ਆਪਨੇ ਆਪਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜ ਵੀ 'ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ
ਫੌਜ' ਹੀ ਹਾਂ (ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਕਾਲ ਦੀ ਫੌਜ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ)
ਪਰ ਕੀ ਅਜ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਇਹ ਕਹਿਣਗੇ ।

‘ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਜੇ ਹਮ ਹੈਂ ਨਹੀਂ ਮੋ ਸੋ ਗ੍ਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ ?’

(ਗਿਆਨ ਪੁਬੋਧ ਪਾ: ੧੦)

ਖਾਲਸਾ : ਤੈਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਕਹੀਅਤ ਬਿਰਦ’

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਾ, ਖਾਲਸਾ ਕਰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਾ’

‘ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਵਾਰਥ ਸਹੀ,’

ਅਤੇ ‘ਹੋਂ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ’

ਕੀ ਤੇਰੀ ਅਜ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੰਗਾਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ? ਕੀ ਗੈਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਲਕੜੀਆਂ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਖਾਲਸਾ ਅਖਵਾਉਣ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਹੈਂ ? ਕੀ ਤੇਰੀ ਅਜ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ‘ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ’ ਕਹਿਣ ਜੋਗਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ? ਕੀ ਤੂੰ ਓਹੋ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਤਸੱਵਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿਚ ਸੀ ? ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ? ਆ, ਇਹ ਕਾਰਨ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਛੀਏ : ਏਨੀ ਉਪਮਾ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਸੀ— ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਸੂਚਨਾ ਦਿਤੀ ਸੀ ਕਿ

‘ਜਬ ਲਗ ਖਾਲਸਾ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ—ਤਬ ਲਗ ਤੇਜ ਦੀਓ ਮੈਂ ਸਾਰਾ
ਜਬ ਇਹ ਗਹੈ ਬਿਪਰਨ ਕੀ ਰੀਤ—ਮੈਂ ਨਾ ਕਰੋਂ ਇਨਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ’
ਸਮਝ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਆਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਬਿਪਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਤੋਂ, ਵਰਨਾਂ
ਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਖੋ ਬੈਠੇਂਗਾ :

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ ਮਾਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾਹਿ

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ
ਅਤੇ 'ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੈ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨਾ ਠਾਉ
ਫਿਰ - 'ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛਤਾਵਣਾ'

ਵਾਰ ਸੋਰਠ

PL-0164

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਿਸ਼ਨ

ਪਿਛਲੀ ਜਨਵਰੀ ਵਿਚ ਪੌਹ ਸੁਦੀ ਸਤਵੀਂ ਦਾ 'ਰਮਜ਼ੀ ਦੀਦਾਰ' ਟ੍ਰੈਕਟ ਨੰ: ੫੧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਪਿਛੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਛੇਤੀ ਨਹੀਂ ਭਰ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੋਹਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਥੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਵਾਂਗ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਨ ਦੇ ਸਮਰਥ ਹੋਣ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਮਾਰਚ ਦੇ ਅਖੀਰ ਹਫਤੇ 'ਅਰਦਾਸ' ਨਾਮ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਨੰ: ੫੨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ੨ ਇਹ ਪੜਵਾ ਟ੍ਰੈਕਟ 'ਖਾਲਸਾ' ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਸ ਹੈ ਪਾਠਕ ਇਹ ਟ੍ਰੈਕਟ ਆਪ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਜਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਆਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਟ੍ਰੈਕਟ ਨੰ: ੪੭ *Victories of Guru Gobind Singh* ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੰ: ੫੦ 'ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਿਆ' ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛਪ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਮਲਾਏਸ਼ੀਆ ਆਦਿ ਪਰਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮੰਗ ਪੁਜੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਜਣਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਟ੍ਰੈਕਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਆਗਿਆ ਪੁਜਣ ਪਰ ਇਹ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਣਗੇ।

ਸਕੱਤਰ